

tages af Københavns Landbefæstning, under den Forudsætning, at denne muligvis en Gang i Fremtiden ikke eksisterer. Den er der, og det, det ærede Medlem foreslaar, vilde være at handle om Bjørnens Skind, inden Bjørnen var fældet. Det vide vi alle, at Bjørnen eksisterer og tillige — det tror jeg at turde udtale —, at den har skrappe Kløer, som nok den Fjendehaand vilde faa at føle, som eventuelt vilde søge at betvinge den.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Den ærede sidste Taler (Parkov) gjorde den Bemærkning, som jeg anser for rigtig, at Spørgsmaalet om Københavns Befæstning i Særdeleshed og om den endelige Ordning af Militærvæsenet i Almindelighed ikke med Udbytte kunde drøftes og heller ikke burde drøftes nu. Men saa burde egentlig det ærede Medlem heller ikke have indladt sig paa at tage det Spørgsmaal op til Drøftelse med det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe). Jeg har ikke i Sinde at optage nogen Debat med nogen af de to ærede Medlemmer om Realiteten af det Spørgsmaal, som nu synes alligevel at skulle frem til Drøftelse, maaske noget paa den Foranledning, det ærede Medlem for Kalundborg har givet. Jeg vil blot benytte Lejligheden til at sige, at der temmelig sikkert i Befolkningen er nøjagtig den samme Opfattelse af Københavns Landbefæstning og for den Sags Skyld af Søbefæstningen med, som der har været gennem en Række af Aar. Jeg har tidligere sagt og gentager det her, at der foreligger ikke og har ikke foreligget det allerringeste, der har kunnet forandre Befolkningens — jeg mener i dette Tilfælde nærmest Venstres — Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg har villet benytte Lejligheden til at gentage, hvad jeg mange Gange har sagt ved Finanslovens Behandling, men er ellers enig i, at det er et Spørgsmaal, vi ikke have noget som helst Udbytte af at debattere i Øjeblikket.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger til Udtalelserne i Gaar af Ordførerne for de forskellige Partier. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ønskede, at jeg skulde have udtalt mig mere bestemt, som han sagde, om Ønskeligheden af at faa Remontedepoterne ophævede, maa jeg svare, at jeg ikke har haft nogen Bemyndigelse til at udtale mig mere bestemt. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at der for Ordførerne altid hører en

Bemyndigelse til for at udtale Udvalgets bestemte Opfattelse om et særligt Spørgsmaal, og da der ikke har været givet mig nogen Bemyndigelse til at sige, at Udvalget har den Opfattelse, at man bør nedlægge Remontedepoterne, kan jeg ikke sige noget saadant, Udvalget har ikke taget det Standpunkt, at de skulde nedlægges. Men jeg sagde det, jeg sagde, fordi jeg efter alle Udtalelser i Finansudvalget mener at have Grund til at gaa ud fra, at det er et Spørgsmaal, som maaske inden ret længe vil blive taget op til Afgørelse. Derfor har jeg allerede paa nærværende Tidspunkt ment det heldigt at give Udtryk for de Stemninger, som Udtalelserne i Finansudvalget ere et Vidnesbyrd om. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg i saa Henseende sagde i Gaar; det vil kunne læses i Rigsdagstidenden.

Om de Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet til § 22 og det tilsvarende Afsnit af § 26, sagde det ærede Medlem, at han ikke fandt Anledning til at omtale dem nærmere; de vare ikke saa meget stillede af Hensyn til Afstemningen og Forhandlingen her i Tinget som af Hensyn til — skal vi sige — Agitationen ude i Befolkningen. Det sagde det ærede Medlem ikke, men det var jo Meningen. Han sagde, det var ude i Befolkningen, Kampen skulde staa om disse Ændringer, det var derude, de havde gjort deres Nytte og vilde gøre deres Nytte fremdeles. Dertil siger jeg: Lad det da vente, til vi komme ud til Vælgerne, saa skal jeg være villig til at Kampen op med det ærede Medlem og hans Meningsfæller om de Ændringsforslag, som vi altsaa her komme forholdsvis let over.

Om det ærede Medlems Omtale af den Oplysningsskrivelse, der findes i Betænkningen angaaende Fortjenesten paa Fabrikation af Rekyrlrifler, har jeg intet at tilføje ud over, hvad den højtærede Forsvarsminister sagde i Gaar. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at han ikke vilde komme ind paa den konstitutionelle Side af denne Sag, den var drøftet tilstrækkeligt i Fjor, og det havde ogsaa vist sig, at hele denne Sag havde haft uheldige Følger for Regeringspartiet ved Valgene. Det tror jeg ingenlunde. Man forstod udmærket godt ved Valgene fra deres Side, som sluttede sig til Regeringen, at alle Angrebene paa den nuværende Forsvarsminister i Anledning af, at han havde holdt sig til den Aftale, der i sin Tid var truffen, var noget, der blot gjaldt Valgene,